

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 21.934 van 23 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. BEDERT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. Uw ouders zijn etnische Yoruba afkomstig uit het dorp Eri in Ekiti State. Uw vader overleed lang geleden. Uw moeder was succesvol in het transport en de verkoop van levensmiddelen. U woonde al 20 jaar niet meer in het dorp Ire, maar wel in de stad Ibadan te Oyo State. U woonde er met uw echtgenote en kinderen. Uw moeder en broer woonden er ook, in een andere buurt van Ibadan. Uw moeder ging nog af en toe naar het dorp Ire en onderhield er contacten, ondermeer met het dorps hoofd. Ze droeg ook financieel bij, bijvoorbeeld voor de aanleg van een weg voor de dorpelingen. Naar aanleiding van de lokale verkiezingen in april-mei 2006, stelde het dorps hoofd haar voor om namens de regeringspartij PDP een kandidaat aan te duiden voor de post van raadslied ("councilor") van de lokale regering ("Local Government Area") in Eri Ekiti. Uw moeder wilde u als kandidaat aanduiden en u aanvaardde, enkel om uw moeder een plezier te doen. U was in feite niet happig op voornoemde post, omdat u immers niet in het dorp of de streek woonde en uw garage in Ibadan u niet toeliet tijd te maken voor een bestuurstaak. Bovendien was u niet geïnteresseerd in politiek. De PDP zorgde ervoor dat zij de verkiezingen won en u werd

verkozen. Bepaalde tegenkandidaten en hun aanhangers in het dorp, waren hiermee niet opgezet. Op 1 juni 2006 bezocht u het dorp naar aanleiding van uw verkiezing en van uw verjaardag. 's Avonds klopten onbekenden aan uw bungalow in het dorp, maar u weigerde open te doen. De onbekenden staken uw bungalow in brand. Uw dochter had serieuze brandwonden, die werden behandeld in een hospitaal te Ibadan. De politie maakte een proces-verbaal op, maar kon verder niets ondernemen tegen de onbekende daders. U kwam niet meer in het dorp totdat u uw moeder vergezelde in januari 2008 om nieuwjaarsgroeten en giften over te maken aan het dorpshef, die zijn spijt betuigde over het incident. Op de terugweg naar Ibadan, reed u met uw wagen op de autobaan en werden jullie aangevallen door onbekenden in een andere wagen. Uw wagen sloeg over kop, nadat een band werd beschoten. Uw moeder was op slag dood, maar u kon ontkomen en naar Ibadan terugkeren. Een week later in het huis te Ibadan van uw moeder, waar de familie deelnam aan haar begrafenis, werd uw jongere broer doodgeschoten. U vluchtte in paniek het huis uit. Een vriend bracht u per wagen naar Ghana, terwijl u in shock was. U reisde verder via Niger naar Libië. Per boot kwam u aan in Italië. Per wagen kwam u tot slot op 6 april 2008 toe in België, waar u op 10 april 2008 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor politieke vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst Nigeria te hebben verlaten en niet te willen terugkeren naar dit land uit vrees voor vervolging door bepaalde dorpingen uit Ire die niet akkoord waren met uw verkiezing als lokale raadgever namens de regeringspartij PDP. Uw relaas is echter niet geloofwaardig.

Zo kon u uw belagers geheel niet nader identificeren. U vermoedt dat het gaat om dorpingen en tevens politieke tegenstanders die gekant waren tegen uw verkiezing in mei-april 2006 als raadslid van de lokale regering in Eri Ekiti namens de regeringspartij PDP. U kon echter geen namen noemen van deze dorpingen, noch preciseren tot welke politieke partij ze eventueel behoren (CGVS, p. 4). U kon de datum van de lokale verkiezingen -voorvoor u nota bene zelf kandidaat was- zelfs niet nader preciseren (CGVS, p. 3). U kon de lokale bestuurders in uw dorp van herkomst vóór en na de verkiezingen niet duiden. U stelde dat u één van de 5 kandidaten was voor de verkiezing van lokaal raadslid, maar kon de andere kandidaten (identiteit en partij) niet eens toelichten. U kon de oppositiepartij AC noemen, maar andere oppositiepartijen kon u niet opgeven (CGVS, p. 9). Gevraagd naar de grootste oppositiepartij in Nigeria, antwoordde u dit te zijn vergeten (p. 9). Als verantwoording voor uw onwetendheid, stelde u niet veel te weten van politiek en er niet in geïnteresseerd te zijn (p. 3 en 4). U voegde hieraan toe dat u zich enkel kandidaat had gesteld om uw moeder te plezieren en u er verder niets mee te maken hebt; dat u een garage uitbaatte in Ibadan en geen tijd had om raadslid te zijn in een dorp waar u niet woonde (CGVS, p. 3, 4 en 5). U weet zelfs niet wat er precies gebeurde qua bestuur in het dorp sedert uw verkiezing, omdat u er bijna nooit kwam (p. 5). Voorgaande verklaringen kunnen uw verregaande onwetendheid niet verantwoorden. Het argument dat u uw politieke mandaat geheel niet invulde, relativeert bovendien een mogelijk risico op vervolging door uw politieke tegenstanders.

Verder meent u dat dezelfde personen uw bungalow in brand staken, u beschoten op de autobaan en uw broer doodschoten op de begrafenis van uw moeder (CGVS, p. 6 en 7). U heeft echter geen enkele ernstige aanwijzing voor het bestaan van een band tussen voornoemde gebeurtenissen, noch enige precisering omtrent de daders. U denkt dat dorpingen misschien dachten dat het dorpshef u bij uw laatste bezoek aan het dorp in januari 2008 wilde overtuigen vooralsnog uw mandaat als raadslid op te nemen (p. 7), maar het blijft hier louter bij een vermoeden. Zo stelde u zelf dat de aanvallen op de autobaan ook gewone bandieten kunnen zijn die een roofoverval wilden plegen (p. 6). Voor wat betreft de twee laatste gebeurtenissen, met name de beschieting langs de autobaan met dood van uw moeder als gevolg en het doodschieten van uw broer op de begrafenis van uw moeder, deed u overigens geen beroep op de politie (Nigeriaanse overheid). Als verantwoording hiervoor, stelde u enkel dat u de politie niet vertrouwt (p.

8). *U kon niet hard maken dat u geen dienstig beroep kon doen op uw overheid en er dient besloten te worden dat u zonder geldige reden niet enig beroep op hen te doen. De ernst van uw asielaanvraag wordt verder ondergraven door ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw vlucht uit het land in januari 2008, uw verdere reisweg en de omstandigheden tot aan uw asielaanvraag in België in april 2008. U stelde in paniek te zijn gevlucht toen uw broer werd doodgeschoten op de begrafenis van uw moeder in januari 2008 en dat een vriend u meteen per wagen naar Ghana bracht zonder dat u precies weet waarom (CGVS, p. 7 en 8). U kon niet preciseren waar in Ghana u verbleef en hoe lang. U kon evenmin verklaren waarom u met een Ghanees (bijgenaamd "One Thousand") uit Ghana vertrok (terwijl u een echtgenote en kinderen in Ibadan achterliet) en via Niger en Libië naar Italië en tot slot naar België verder reisde (p. 8 en 9). U kon enkel toelichten dat u uw verstand verloren was (p. 8 en 9). U verklaarde pas in Italië contact te hebben genomen met uw echtgenote en bijvoorbeeld niet te weten of de Nigeriaanse overheid iets ondernam betreffende de moord op uw broer (p. 9 en 10). Gevraagd waarom u pas in België asiel aanvroeg en niet eerder, bijvoorbeeld in Italië, stelde u enkel uw reisbegeleider te zijn gevolgd (p. 8). Voorgaande verklaringen kunnen niet ernstig worden genomen.*

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en kunnen bijgevolg geen internationale bescherming verrechtvaardigen, noch op grond van de Geneefse Vluchtelingenconventie noch in het kader van subsidiaire bescherming. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Nigeria waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal, toonde u enkele foto's van uw dochter met brandwonden en recente geboortecertificaten van uzelf, uw echtgenote en uw kinderen (zie CGVS, p. 2 en 3). Na het gehoor werd vastgesteld dat u deze documenten terug meenam en dat er geen kopie van genomen werd voor het dossier. Hoe dan ook gaat het om documenten die geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen. De foto's met brandwonden bewijzen niet de oorzaak en achtergrond ervan. De certificaten verwijzen naar uw identiteit en deze van uw gezinsleden, wat hier niet meteen betwist wordt.

U legde geen documenten voor om het door u afgelegde reistraject van Nigeria naar België te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1.A.2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de motivering van administratieve rechtshandelingen.

Verzoeker stelt dat de bezwaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS), zijnde afwezigheid van kennis van de politieke situatie, kunnen weerlegd worden op basis van het feit dat hij *“noch voor, noch tijdens en noch na de lokale verkiezingen ooit enige interesse heeft getoond voor de politiek (zowel op nationaal als lokaal niveau)”*. Hij heeft tijdens het interview herhaaldelijk verklaard dat hij aan de verkiezingen deelnam op vraag van zijn moeder, die een sterke band had met het dorps hoofd. Hij is garagist en ambieerde geen politiek ambt want hij had geen tijd daarvoor. Zijn onwetendheid met de lokale toestand in Ire is te verklaren doordat hij al langer dan twintig jaar in Abidan woonde en praktisch nooit in Ire kwam. Zijn verkiezingsoverwinning stond al lang vast omdat hij niet meer dan een marionet was van de lokale bewindvoerders.

Verzoeker stelt dat de drie aanslagen op zijn leven te maken hebben met zijn verkiezing daar met de positie van raadsman heel wat geld was gemoeid en zijn politieke rivalen graag zijn positie hadden ingenomen. Hij stelt dat hij in de weg stond van deze mensen en dat de verschillende vormen van geweld tegen hem geen toeval kunnen zijn. Verzoeker werpt op dat hij wel degelijk klacht heeft ingediend bij de politie, maar dat hieraan geen gehoor werd gegeven, waardoor hij zijn geloof in het politionele systeem heeft verloren. Bovendien stelt verzoeker dat hij nooit heeft beweerd dat de belagers *“op de autobaan ook gewone bandieten kunnen zijn die een roofoverval wilden plegen”*.

Omtrent de reisroute stelt verzoeker dat hij in totale shock verkeerde na de moord op zijn broer en hij *“One thousand”* blindelings diende te volgen.

Bij brief van 16 december 2008 brengt verzoeker een kopie bij van een klacht bij de Nigeriaanse politie.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848.; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Aangaande de bij brief van 16 december 2008 bijgebrachte klacht dient te worden vastgesteld dat deze een kopie betreft waaraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden verleend. De klacht - genoteerd door de *“The Nigeria Police”* (*sic*) - is bovendien niet verzoenbaar met verzoekers verklaringen daar hij op het CGVS stelde *“Bij aanval op autobaan en dood moeder ging ik niet naar de politie”* (administratief dossier, stuk 3, p.9), terwijl uit de bijgebrachte klacht blijkt dat hij omtrent het voorval op de autobaan en de dood van zijn moeder wel aangifte deed bij de autoriteiten. De bijgebrachte klacht ondergraaft aldus verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent zijn kandidatuur noch zijn verkiezing bij de lokale verkiezingen. Verzoekers stelling dat hij *“noch voor, noch tijdens en noch na de lokale verkiezingen ooit enige interesse heeft getoond voor de politiek (zowel op nationaal als lokaal niveau)”* is niet te verzoenen met zijn verklaringen in de vragenlijst (administratief dossier, stuk 8) waar hij stelde *“omdat ik iets wou terugdoen voor mijn dorp, Iri Ekiti, werd ik een lid van de partij PDP (People’s Democratic Party). Ik solliciteerde voor “bemiddelaar/Consulent”, hetgeen hij even later uitdrukkelijk herhaalde, en is evenmin in overeenstemming met de bijgebrachte klacht (zie brief 16 december 2008) waarin hij omschreven wordt als “politician”*. De verklaringen in de vragenlijst en op de bijgebrachte klacht zijn manifest in strijd met zijn

gezegden op het CGVS: *“Ik was nooit in PDP of politiek eerder”* (administratief dossier, stuk 3, p.9). Verzoeker maakte in de vragenlijst evenmin melding van het feit dat zijn kandidatuurstelling op vraag was van zijn moeder; zijn initiële verklaringen duiden integendeel op een persoonlijk initiatief. De politieke activiteiten van verzoeker maken de kern uit van zijn asielrelaas en vormen de aanleiding voor de gebeurtenissen vanaf 1 juni 2006 (brandstichting in bungalow en brandwonden van zijn dochter) tot in januari 2008 (datum van vertrek). Verweerder stelt dan ook terecht dat van iemand die vlucht om politieke redenen een redelijke kennis kan verwacht worden van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten, in casu de naam van zijn mogelijke belagers-dorpelingen van Ire, tot welke politieke partij zij behoren, de datum van de verkiezing waarin verzoeker is verkozen en de namen van de lokale bestuurders voor en na de verkiezing. Een partijmilitant/verkozen persoon wordt geacht een aantal zaken te weten zoals deze die gevraagd werden in het gehoorverslag. Zelfs wanneer verzoeker geen interesse heeft voor de lokale politiek in Ire kan men verwachten dat hij toch iets moet hebben opgevangen over de lokale toestand, te meer daar zijn moeder, op wiens vraag hij beweerde kandidaat te zijn, een grote belangstelling had voor Ire en zij bovendien een sterke band had met het dorps hoofd. Een desinteresse voor de lokale politiek in Ire kan een zo verregaande onwetendheid van verzoeker niet verklaren. Op het ogenblik dat verzoekers politieke tegenstrevers volgens zijn beweringen zijn bungalow in brand staken, kan zijn desinteresse in de politiek geen reden meer zijn voor zijn onwetendheid aangezien dit de loutere lokale politiek overstijgt daar het leven en de lichamelijke integriteit van verzoeker, zijn gezin en familie in het gedrang komt. Na het afbranden van verzoekers bungalow met serieuze brandwonden bij zijn dochter bleef verzoeker immers nog 1 jaar en 7 maanden in zijn land. Verweerder meent dan ook terecht dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering verkozen te zijn als lokale raadgever namens de regeringspartij PDP. Van een asielzoeker mag immers worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Omwille van voorgaande vaststellingen maakt verzoeker de door hem beweerde ondergane daden van vervolging niet aannemelijk; derhalve maakt hij niet plausibel dat hij omwille van één van de gronden van vervolging een gegronde vrees heeft.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4. Verzoeker voert geen elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. De gegevens van het administratief dossier en zijn ongeloofwaardige verklaringen (zie sub 3.2) in acht genomen, dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontnomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 januari 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.